

dus ook tot de familie der koffie (*Rubiaceeën*) behoort is een *Tarenna*-soort, waarvan de groote witte schermen van bloemen mooi tegen het groen afsteken (afb. 8.). Verschillende *Araliaceeën* zijn in het overgangsbosch te vinden. Een ervan is algemeen en is soms in de alang-alang wildernis als een alleenstaand dun boompje op te merken. Tot 5 à 6 M. hoog kan hij worden en draagt een kleine kroon van sterk samengestelde bladeren en dito bloeiwijzen. Het is de *Aralia dasyphylla* MIQ. De stam is dicht gestekeld.

Medan, Juni 1926.

S. C. J. JOCHEMS.

KORTE MEDEDEELINGEN

Nestzwammen. — Tweemaal kreeg ik in de afgelopen maand enkele bekervormige paddenstoeltjes toegezonden, welke op de aarde in bloempotten waren opgekomen. Als de bekertjes opengegaan zijn, ziet men tegen den binnenwand verscheidene gladde, glimmende „zaadjes” liggen, waardoor deze vrij algemeen voorkomende zwammetjes erg opvallen, daar de combinatie van een paddenstoel en lichaampjes, die naar vorm en uiterlijk sterk doen denken aan zaden van peulgewassen, bij de eerste kennismaking raadselachtig schijnt.

De „zaadjes”, wetenschappelijk met den naam van peridiolen aangeduid, bestaan uit een dicht weefsel van hyphen en een sporenvormende laag (hymenium) in het inwendige. Tegen dat de sporen rijp worden, worden de wanden der samenstellende deelen dikker, terwijl de rest der hyphen van het bekertje verslijmen. De peridiolen of gleba-kamertjes worden ten slotte vrij harde lichaampjes, die in den opengesprongen beker als gladde „zaadjes” tegen den wand liggen, en daarmee al of niet door een streng (funiculus) verbonden zijn. Deze peridiolen laten de sporen pas vrij na verrotting of na vertering in het darmkanaal van dieren, die deze „zaadjes” nuttigen. Men denkt, dat de verspreiding van de sporen door dieren wordt bewerkstelligd.

De beschrijving van de eerst ontvangen exemplaren luidde aldus: „De in groepjes voorkomende plantjes zijn van 3 tot 5 m.M. hoog, langwerpig rond, als knop groenig, $\pm$ 3 m.M. dik, en bezet met haarvormige aanhangsels. Bij verdere ontwikkeling ziet men aan den top een wit vlies, dat ten slotte scheurt, waarna men tegen den zijdeachtig grijzen wand van het bocaaltje eenige „zaadjes” ziet liggen”. Ook bij de tweede zending kwam een beschrijving, die in hoofdzaak met het bovenstaande overeenkomt, doch minder uitvoerig was. De rijpe bekertjes zijn bruinig van kleur.

Er worden in de familie der nestzwammen of *Nidulariaceae* slechts een drietal geslachten onderscheiden. Het hier beschreven vlies, dat het bekertje een tijdlang afsluit, komt bij één der geslachten niet voor. Het verschil tusschen de andere twee geslachten bestaat o.a. in den bouw van den bekerwand. Vermoedelijk hebben beide inzenders de meermalen voor Java vermelde *Cyathus byssisedus* TUL. gevonden, die behalve op aarde ook op de schors van den djati en op bamboestoelen voorkomt.

J. B.

Varanus komodoensis — Deze reuzenvaraan verheugt zich tegenwoordig in een groote belangstelling de heele wereld over. Onder de mededeelingen, die over dit aan de lezers van de Tropische Natuur bekende dier in allerlei periodieken verschijnen, zijn er van tijd tot tijd heel eigenaardige. Zoo verscheen in de „Sydney Morning Herald” van 22 September 1926 een kort berichtje, dat zeker slaat op onze *Varanus*. Het luidt aldus: „Dr. G. HALL BOHRSMAN, die van een reis naar de Oost in Sydney terugkeerde vertelt een vreemd verhaal over het bestaan van dinosaurs in Nederlandsch-Oost-Indië. Als bewijs daarvan haalde hij aan, dat Dr. JONES, die meermalen in zijn jacht door den Archipel rondgevaren was, hem verteld had, dat vier levende dinosaurs in een 40 voet hoge omheining in gevangenschap werden gehouden. De dieren waren gevonden in de tropische moerassen van Java. Een vijfde exemplaar, dat doodgegaan was, was naar een museum in Amerika gezonden”. Heel weinig geloof werd in Sydney geslagen aan de verhalen van den Engelschen vliegenier COBHAM, die in Bima enkele groote en zeer merkwaardige reptielen gezien had, door hem „dragons” genoemd. Niemand scheen hem te gelooven en velen spotten er mee, waarover hij erg ontstemd was. Een zoöloog herkende echter in zijn beschrijvingen wel degelijk een hagedisachtig dier, doch voelde twijfel bij zich opkomen, daar hij van dergelijke groote levende exemplaren nog nooit gehoord had.